

Sõdurit Kirjast - Soldiers Scriptures

Efeslastele 6:10-18

10 Viimaks veel: saage vägevaks Issandas ja tema tugevuse jõus!

11 Pange ülle Jumala sõjavarustus, et te suudaksite seista kuradi salanõude vastu!

12 Meil ei tule ju võidelda inimestega, vaid meelevaldade ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, kurjade taevaaluste vaimudega.

13 Seepärast võtke kätte kõik Jumala sõjavarustus, et te suudaksite vastu panna kurjal päeval ja jääda püsima, kui te olete kõik teinud.

14 Seiske nüüd ja teie niuded olgu võõtatud tööga ja teil olgu seljas õiguse soomusrüü

15 ja teie jalgades olgu valmidus minna kuulutama rõõmusõnumit rahust!

16 Kõigepealt aga võtke kätte usukilp, millega te võite kustutada kõik kurja põlevad nooled!

17 Võtke ka päästekiiver ja vaimumööök, see on Jumala sõna!

18 Ja palve ja anumisega palvetage igal ajal Vaimus ning selleks valvake kogu püsivusega ja eestpalvetega kõigi pühade eest

Psalmid 91

1 Kes Kõigekõrgema kaitse all elab ja alati Kõigeväelise varju all viibib,

2 see ütleb Issandale: 'Sina oled mu varjupaik ja mu kindel mäelinnus, mu Jumal, kelle peale ma loodan!'

3 Sest tema kisub su välja linnupüüdja paelust, hukkava katku käest.

4 Oma tiivasulgedega kaitseb ta sind ja tema tiibade all sa leiad varju; tema tõde on kilp ja kaitsevall.

- 5 Ei sa siis karda öö hirmu ega noolt, mis päeval lendab,**
- 6 ei katku, mis rändab pilkases pimedas, ega tõbe, mis laastab lõunaajal.**
- 7 Langegu tuhat su kõrvalt ja kümme tuhat su paremalt poolt, sinu külge see ei puutu.**
- 8 Aga sa vaatad oma silmaga ja näed, kuidas kätte makstakse õelatele.**
- 9 Sest sina, Issand, oled mu varjupaik! Kõigekõrgema oled sina, mu hing, võtnud oma eluasemeks.**
- 10 Ei taba õnnetus sind ega lähene häda su telgile.**
- 11 Sest tema annab oma inglitele sinu pärast käsu sind hoida kõigil su teedel.**
- 12 Kätel nad kannavad sind, et sa oma jalga ei lööks vastu kivi.**
- 13 Sa astud üle lõvide ja rästikute, noored lõvid ja lohed sa lõmastad.**
- 14 'Et ta minusse on kiindunud, siis ma päästan tema; ma ülendan tema, sest ta tunneb minu nime.**
- 15 Ta hüüab mind appi ja ma vastan temale; mina olen ta juures, kui ta on kitsikuses, ma vabastan tema ning teen ta auliseks.**
- 16 Pika eaga ma täidan tema ja annan temale näha oma päästet.'**

Psalmid 18

- 1 Laulujuhatajale: Issanda sulase Taaveti laul. Taavet rääkis selle laulu sõnad Issandale sel ajal, kui Issand oli ta päästnud kõigi ta vaenlaste käest ja Sauli käest.**
- 2 Siis ta ütles: 'Sind ma armastan südamest, Issand, mu vägi!**
- 3 Issand on mu kalju, mu mäelinnus ja mu päästja; mu Jumal on mu kalju, kus ma pelgupaika otsin, mu kilp ja abisarv, mu kõrge varjupaik!**
- 4 'Kiidetud olgu Issand!' nõnda ma hüüan, ja ma pääsen oma vaenlaste käest.**

5 Surma köidikud piirasid mind ja nurjatuse jõed tegid mulle hirmu.

6 Surmavalla köied ümbritsesid mind, surma võrgud sattusid mu ette.

7 Oma kitsikuses ma hüüdsin Issandat ja kisendasin oma Jumala poole. Ta kuulis mu häält oma templist ja mu appihüüd jõudis ta palge ette, ta kõrvu.

8 Siis värises ja vabises maa, mägede alused kõikusid ja põrusid üksteise vastu, sest ta viha süttis.

9 Suits tõusis ta sõormeist ja tuli ta suust oli neelamas, tulised söed lõomasid tema seest.

10 Ta vajutas taeva ja tuli maha, ja ta jalge all oli tume pilv.

11 Ta sõitis keerubi peal ja lendas ning ta hõljus tuule tiibadel.

12 Ta pani enesele katteks pimeduse, majaks enda ümber mustavad veed, paksud pilved.

13 Kumast lõhkesid pilved ta ees, sadas rahet ja tuliseid süsi.

14 Issand müristas taevast ja Kõigekõrgem andis kuulda oma häält rahe ja tuliste sütega.

15 Ta heitis oma nooli ja pillutas neid, lõi kangesti välku, ja pani need sähvima.

16 Siis said nähtavaks vete sügavused ja maailma alused paljastusid sinu sõitluse läbi, Issand, sinu sõormete tuule puhangust.

17 Ta ulatas kõrgusest käe, ta võttis minu, ta tõmbas mu välja suurest veest.

18 Ta päästis minu mu tugeva vaenlase käest, mu vihkajate käest, sest nad olid vägevamad minust.

19 Nad tulid mu kallale mu õnnetuse päeval, aga Issand oli mulle toeks.

20 Ta tõi mu välja lagedale, ta päästis minu, sest tal oli minust hea meel.

21 Issand teeb mulle head mu õigust mööda, ta tasub mulle mu käte

puhtust mööda.

22 Sest ma hoidsin Issanda teid ega taganenud õelasti Jumalast.

23 Sest kõik ta määrused on mu ees, ma ei ole hüljanud tema seadlusi.

24 Ma olin laitmatu tema ees ja hoidusin pahateost.

25 Seepärast Issand tasus mulle mu õigust mööda, mu käte puhtust mööda tema silma ees.

26 Heldele sa osutad heldust, laitmatu mehe vastu sa oled laitmatu;

27 puhta vastu sa oled puhas ja kõvera vastu sa osutud keeruliseks.

28 Sest sina päästad viletsa rahva, aga alandad suurelised silmad.

29 Sest sina süütad mu lambi; Issand, mu Jumal, valgustab mu pimedust.

30 Sest sinuga ma jooksen väehulga kallale, oma Jumalaga ma hüppan üle müüri.

31 Jumala tee on laitmatu, Issanda kõne on sulatatud puhtaks; tema on kilbiks kõigile, kes tema juures pelgupaika otsivad.

32 Sest kes on Jumal peale Issanda? Ja kes muu on kalju, kui mitte meie Jumal?

33 See on Jumal, kes paneb rammu mu vööle ja teeb laitmatuks mu tee.

34 Ta teeb mu jalad emahirve jalgade sarnaseks ja paneb mind seisma mu kõrgustikele.

35 Ta õpetab mu käsi sõdima ja mu käsivart vaskambu vinnastama.

36 Sa annad mulle oma päästekilbi, su parem käsi toetab mind, su abi teeb mind suureks.

37 Sa teed maa avaraks mu sammule, et mu luupeksed ei libiseks.

38 Ma tahan jälitada oma vaenlasi ja nad kätte saada ega taha tulla tagasi enne, kui olen teinud neile lõpu.

39 Ma tahan nad purustada, nõnda et nad ei saa tõusta, vaid langevad mu jalge alla.

40 Sa võõtad mind rammuga sõja jaoks, sa surud maha mu alla need, kes tõusevad mu vastu.

41 Sa pöörad minu poole mu vaenlaste selja, ma hävitan oma vihamehed.

42 Nad hüüavad appi, aga päästjat ei ole; nad hüüavad Issanda poole, aga tema ei vasta neile.

43 Nüüd ma hõõrun nad pihuks nagu tolmu tuule ees; ma põrmustan nad nagu tänavate pori.

44 Sina päästad mind rahva riidlemistest; sa sead mind rahvaste peaks. Hõimud, keda ma ei tunne, hakkavad mind orjama.

45 Kuuldes minust nad kuulevad mu sõna, võõra rahva lapsed meelitavad mind.

46 Võõra rahva lapsed nõrkevad ja väljuvad värisedes oma linnustest.

47 Issand elab, kiidetud olgu mu kalju! ülistatud olgu mu päästmise Jumal,

48 Jumal, kes mulle annab kättemaksu ja alistab mulle rahvad!

49 Sina, kes mind päästad mu vaenlaste käest, sa ülendad mu mulle vastuhakkajate üle ja vabastad mu vägivallameeste käest.

50 Sellepärast ma tahan, Issand, sind tänada rahvaste seas ja laulda kiitust su nimele.

51 Sina teed suureks oma kuninga võidud ning osutad heldust oma võitule, Taavetile ja tema soole igavesti!

**Pastor T. John Franklin
Church of Salvation, Healing, and Deliverance
COS-HAD.org**